,לליאור נכדי הבכור

זקנינו, מורינו ורבותינו נטו בעבר להטיל על המתבגרים, "המבוגרים הצעירים", בהגיעם לגיל 13, עול מצוות. והרי זו טאוטולוגיה - איך מצווה שאמורה להיעשות בחפץ לב ובהתנדבות, היא עול? היום, אנו נוטים להקל עם הצעירים ומקווים שאיננו מגזימים לקולא.

כל זאת אני אומר לך, ליאור, משום שאתה גם הנכד הראשון שאמור לשמש דוגמא לדור הנכדים, ומכאן שהראשון המגיע לגיל מצווה. והמחוייבות והעול הם כפולים.

לכן אבקש לברך אותך בשלושה דברים, לא מטילי עול ומורא:

ראשית - הצב לך מטרה ושאף אליה. זו יכולה להיות מטרה אחת גדולה לכל החיים, ואלו יכולות להיות מטרות קצרות טווח. אך קבע אותן והשלם אותן.

שנית - היה בן אדם. כל מילה נוספת מיותרת.

ושלישית - דע להיות מאושר. כן, גם אושר היא תכונה נרכשת וחשובה המעניקה לחיים את הגוון הנוסף, הפנימי.

,מאחל מכל הלב
סבא אהוד